

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 czerwca 2015 r. (data wpływu) J. D. (...) Centrum Pomocy (...), działając na rzecz małoletnich dzieci P. P. (1) i A. S. reprezentowanych przez J. D. (...) nr (...) w W., wniosła o zasądzenie od pozwanej A. Ż. na rzecz małoletnich: P. P. (1) ur. (...) tytułem alimentów kwoty po 200 zł miesięcznie i A. S. ur. (...) tytułem alimentów kwoty po 100 zł miesięcznie, płatnych z góry na konto wskazane przez reprezentującą małoletnich J. D. (...) Nr (...), do dnia 15 – go każdego miesiąca, począwszy od dnia złożenia pozwu wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia płatności w którejkolwiek z rat oraz o zasądzenie od pozwanego R. P. na rzecz jego małoletniej córki P. P. (1) ur. (...) tytułem alimentów kwoty po 200 zł miesięcznie, płatnych z góry na konto wskazane przez reprezentującą małoletnią J. D. (...) Nr (...), do dnia 15 – go każdego miesiąca, począwszy od dnia złożenia pozwu wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia płatności w którejkolwiek z rat. /k. 1/

Na rozprawie w dniu 1 października 2015r. pozwana A. Ż. pozostawiła decyzję w sprawie do uznania Sądu. /k. 38/.

Pozwany R. P., prawidłowo zawiadomiony o terminie, nie stawił się na rozprawie w dniu 1 października 2015r. /k. 35/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia P. P. (1) ur. (...) i A. S. ur. (...) są dziećmi A. Ż.. Ojcem małoletniej P. P. (1) jest R. P..

Pozwani A. Ż. i R. P. około 10 lat temu pozostawali w związku i mieszkali razem. Po ich rozstaniu małoletnia P. P. (1) pozostawała pod opieką matki. A. Ż. z kolejnego związku urodziła syna A. S. /k. 4 – 5, 37/.

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa z dnia 4 października 2013r. w sprawie o sygn. akt V Nmo 927/13 małoletnia P. P. (1) została w trybie natychmiastowym umieszczona w instytucjonalnej pieczy zastępczej – D. Dziecka nr 1 w W. co spowodowane było tym, że matka dziecka w sposób kategoriyczny odmówiła zajmowania się dzieckiem.

Małoletni A. S. postanowieniem z dnia 17 grudnia 2013r. w sprawie o sygn. akt V Opm 115/13 także został umieszczony w instytucjonalnej pieczy zastępczej – D. Dziecka nr 1 w W..

Ostatecznie postanowienia z dnia 19 listopada 2014r. w sprawie V. N. 687/13 tut. Sąd zmienił formę ograniczenia władzy rodzicielskiej A. Ż. i D. S. nad małoletnim A. S. orzeczoną w postanowieniu Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa z dnia 20 października 2010r. w sprawie I. N. 452/10 oraz zmienił formę ograniczenia władzy rodzicielskiej A. Ż. i R. P. nad małoletnią Partycją P. orzeczoną w postanowieniu Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa z dnia 02 stycznia 2006 r. w sprawie I. N. 560/05 poprzez umieszczenie małoletnich w instytucjonalnej pieczy zastępczej / fakty znane Sądowi z urzędu/.

Postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2015r. w sprawie o sygn. V Nsm 1557/14 tut. Sąd umieścił w trybie zabezpieczenia małoletnią P. P. (1) w rodzinie zastępczej ustanowionej na czas trwania postępowania w osobach K. P. i P. P. (2) będących rodziną stryjeczną małoletniej, zmieniając tym samym punkt III postanowienia tut. Sądu z dnia 19 listopada 2014r. w sprawie o sygn. akt 687/13. Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2015r. w sprawie V. N. (...) tut. Sąd uchylił w/w postanowienie zabezpieczające z dnia 7 kwietnia 2015r. i umorzył postępowanie w sprawie wobec cofnięcia wniosku / fakty znane Sądowi z urzędu/.

Małoletnia P. P. (1) ma 12 lat, uczęszcza do VI klasy szkoły podstawowej. Od października 2013r. przebywa w (...) nr (...) w W., w którym ma zapewnione niezbędne potrzeby rozwojowe w tym szkolne, bytowe i zdrowotne. Małoletnia wymaga wsparcia w nauce, w szczególności korepetycji z języka angielskiego i matematyki. W 2014r. była urlopowana do rodziny zastępczej. W okresie od połowy czerwca do września 2015r. małoletnia przebywała na wielu ucieczkach z placówki, kilkakrotnie w związku z ucieczką była przywożona do placówki przez policję. Od połowy

września małoletnia przebywa w placówce, stara się chodzić do szkoły, ma jednak duże zaległości . Małoletnia tylko raz była urlopowana przez matkę, co miało miejsce w ostatni weekend września 2015r. /k.1, 36/

Małoletni A. S. ma 7,5 lat, uczęszcza do 1 klasy szkoły podstawowej. Dziecku niezbędna jest opieka logopedy. Od grudnia 2013r. małoletni przebywa w (...) Nr (...) w W., w którym ma zapewnione niezbędne potrzeby rozwojowe w tym szkolne, bytowe i zdrowotne. Dziecko ma dobry kontakt z matką. Jest przez nią urlopowane w każdy weekend, wakacje, wszelkie dni wolne od nauki, w tym ferie i święta. Podczas urlopowania małoletni pozostaje na utrzymaniu matki, która nie korzysta z pomocy placówki i nie pobiera paczek żywnościowych. Dziecko wraca od matki zadbane, otrzymuje od niej również zabawki i inne drobne rzeczy /k.1, 36/ .

Małoletni P. P. (1) i A. S. nie posiadają majątku wystarczającego na pokrycie ich kosztów utrzymania i wychowania. Ojcowie dzieci w żaden sposób nie kontaktują się z placówką /k. 1, 36/.

Koszt pobytu małoletnich w placówce , zgodnie z Zarządzeniem Nr (...) Prezydenta m. st. W. z dnia 06.03.2015r w sprawie ustalania średnich miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka w 2015r w placówkach opiekuńczo – wychowawczych prowadzonych przez m. st. W. oraz na zlecenie m. st. W. wynosi 4 796,98 zł .

Pozwana A. Ż. ma 37 lat, nie pracuje, posiada doświadczenie zawodowe na stanowisku pomoc kuchenna. Mieszka w mieszkaniu do którego nie ma tytułu prawnego. Pozwana pracowała w 2014r. (do lipca 2014r.) jako pomoc kuchenna, gdzie zarabiała 300 zł tygodniowo, zaś od sierpnia 2014r. pracowała na zastępstwo jako osoba zmywająca za co otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 12 zł/godz. Obecnie pozwana zajmuje się wychowywaniem 9 – miesięcznego dziecka oraz opieką nad 14 – letnim synem K., który mieszka z nią od lutego 2015r. /k.37/. Utrzymuje siebie i dzieci z zasiłku rodzinnego w kwocie 106 zł miesięcznie otrzymywanego na syna K., zasiłku otrzymywanego na syna K. w kwocie 77 zł oraz zasiłku w kwocie 170 zł otrzymywanego z tytułu samotnego wychowywania dziecka. Nadto otrzymuje z Ośrodka Pomocy (...) zasiłki celowe i okresowe w różnych wysokościach. We wrześniu 2015r. pozwana otrzymała z (...) kwotę 1.000 zł, nadto (...) opłacił rachunki za prąd i czynsz w łącznej wysokości 250 zł. /k. 37/.

Pozwany R. P. ma 42 lata, nie utrzymuje kontaktu z córką oraz nie łoży na jej utrzymanie. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez A. Ż. pozwany ma pracę, mieszka wraz z bratem w W. i jest ogólnie zdrowy. Ponadto – zgodnie z twierdzeniami pozwanej – w sierpniu 2015r. kupił starszemu synowi K. buty za kwotę około 300 zł oraz ubrania za kwotę 50 zł, jednakże na córkę P. nie przekazuje żadnych środków finansowych /k. 37/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy w szczególności zeznaniach J. D. (...) Nr (...) w W. /k. 36/, zeznaniach pozwanej A. Ż. /k. 37/ oraz akt V Opm 115/13.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro, rodzice mają obowiązek świadczeń względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Jak stanowi natomiast treść art. 135 § 1 i 2 kro, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Okoliczność iż małoletnie dzieci przebywają w instytucjonalnej pieczy zastępczej – (...) nr (...) w W. nie zwalnia rodziców małoletnich od obowiązkułożenia na ich utrzymanie. Małoletnie dzieci są w takim wieku, że nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, nie posiadają także majątku, który wystarczyłby na ich utrzymanie i wychowanie.

Pozwana A. Ż. w chwili obecnej utrzymuje siebie i rodzinę z zasiłków otrzymywanych z (...), nie podejmując żadnych starań mających na celu polepszenie sytuacji materialnej i bytowej rodziny. W ocenie Sądu pozwana ma możliwości zarobkowe, które umożliwiają jej na partycypowanie w kosztach utrzymania małoletnich P. i A. , przebywających w (...) Nr (...) w W.. Przede wszystkim wskazać należy, że pozwana posiada doświadczenie zawodowe na stanowisku pomocy kuchennej, co daje jej realne możliwości znalezienia zatrudnienia, choćby w niepełnym wymiarze czasu pracy. Sąd nie podziela zdania pozwanej, iż wychowywanie małoletniego syna całkowicie uniemożliwia jej podjęcie zatrudnienia. Wobec sytuacji finansowej w jakiej pozwana się znajduje zasadne byłoby zapisanie małoletniego syna do żłobka, co pozwoliłoby pozwanej na podjęcie pracy. Wskazać należy, że pozwana nie utrzymuje z córką P. regularnych kontaktów, nie urlopuje jej z taką częstotliwością jak syna A., nie czyni osobistych starań o wychowanie małoletniej, co dodatkowo uzasadnia konieczność partycypowania pozwanej w kosztach utrzymania dziecka. W ocenie Sądu , biorąc sytuację pozwanej , możliwości zarobkowe pozwanej pozwalają jejłożyć na rzecz małoletnich dzieci P. P. (1) i A. S., kwotę po 50 zł miesięcznie na każde dziecko tj. łączną kwotę po 100 zł miesięcznie. Jest to jednocześnie górna granica jej możliwości udziału w kosztach dzieci z uwagi na fakt iż ciąży na niej również obowiązek opieki nad dwójką dzieci z którymi mieszka , co przy niskich kwalifikacjach pozwanej dodatkowo obniża jej możliwości zarobkowe. Istotnym jest również fakt iż powódka regularnie spotyka się z synem A. i wówczas ponosi jego koszty utrzymania .

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (§ 2). Mając na uwadze powyższe, Sąd zobowiązał pozwanego R. P. dołożenia na rzecz córki P. P. (1) alimenty w kwocie po 200 zł miesięcznie uznając, że możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają mu partycypować w części kosztów utrzymania dziecka. Wskazać należy, że powód w żaden sposób nie jest zaangażowany w opiekę i wychowanie córki P., nie przekazuje na jej utrzymanie żadnych środków finansowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. na mocy art. 133 § 1 krio w zw. z art. 135 § 1 i 2 krio orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania, Sąd orzekł w pkt 4 wyroku na podstawie art. 102 k.p.c.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł w pkt 5 na podstawie art. 333 §1 i 3 k.p.c.

SSR Agnieszka Albera- Biernat